Dosarul nr. 3-1908/2025
2-25107656-12-3-29072025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

09 decembrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Ina Pruteanu
Grefierul Ilie Crîjanovschi

examinând în ședință de judecată publică acțiunea de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Munteanu, prin intermediul avocatului Iulian Cașu, împotriva Inspectoratului General al Poliției privind anularea ordinului nr. 311ef din 03 iulie 2025 cu privire la concedierea reclamantului; restabilirea reclamantului în funcția anterior deținută; încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă; încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă :

Pretențiile reclamantului:

La 29 iulie 2025, Ion Munteanu, prin intermediul avocatului Iulian Cașu, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției privind anularea ordinului nr. 311ef din 03 iulie 2025 cu privire la concedierea reclamantului; restabilirea reclamantului în funcția anterior deținută; încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă; încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii reclamantul a indicat că, prin ordinul Inspectoratului General al Politiei nr. 311ef din 03 iulie 2025 a fost dispusă sancționarea disciplinară cu concediere din funcția publică cu statul special a subofițerului superior al Serviciului Patrulare Sîngerei, Glodeni, Fălești, Rîșcani al Secției patrulare „Nord” a Direcției Patrulare „Nord” a Inspectoratului național de securitate publică, agent-șef Munteanu Ion.

Potrivit reclamantului, în ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 311ef din 03 iulie 2025 se menționează faptul că Munteanu Ion ar fi încălcat prevederile art. 24 alin. (4) din Legea nr. 320/2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, art. 50 lit. a), c), p) și art. 52 lit. b) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, pct.

7 subpct. 9) din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 629/2017, pct. 7 subpct. 3), 5), 25) și pct. 13 subpct.2) și 7) din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statul special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409/2017, art. 38 alin. (1) lit. j) din Legea nr. 288/2018 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Reclamantul a invocat că, potrivit art. 24 alin. (4) din Legea nr. 320/2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului (în vigoare până la data de 18.07.2025) fiecare polițist, pe tot teritoriul țării, indiferent de funcția pe care o deține, de locul în care se află în timpul sau în afara orelor de program, în cazul în care sesizează existența unor circumstanțe sau fapte care periclitează ordinea de drept, viața sau sănătatea persoanelor ori alte valori sociale, este obligat să comunice despre aceasta celei mai apropiate subdiviziuni de poliție si să întreprindă măsurile posibile pentru prevenirea și curmarea infracțiunii sau contravenției, acordarea primului ajutor persoanelor aflate în pericol, reținerea și identificarea făptuitorilor, depistarea martorilor oculari și pentru paza locului în care s-a produs evenimentul.

A specificat că această prevedere a fost abrogată prin Legea nr. 119 din 29.05.2025, în vigoare din 18 iulie 2025. În prezent, art. 24 din Legea nr. 320/2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului este expus în următoarea redacție: în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, polițistul are competență pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

Conform art. 50 lit. a), c), p) și art. 52 lit. b) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, funcționarul public cu statut special are următoarele obligații: să respecte Constituția și legile Republicii Moldova, drepturile și libertățile fundamentale ale omului, să fie loial instituției din care face parte, să respecte jurământul depus și normele deontologice, să dea dovadă de demnitate în calitatea sa de funcționar public cu statut special. Funcționarului public cu statut special îi este interzis: să abuzeze de calitatea sa oficială și să compromită, prin activitatea sa privată ori publică, prestigiul funcției sau al instituției din care face parte.

Conform pct. 7 subpct. 9) din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 629/2017, funcționarul public cu statut special este obligat să promoveze și să consolideze prin propria prestație imaginea publică a instituției pe care o reprezintă.

Conform pct. 7 subpct. 3), 5), 25) și pct. 13 subpct. 2) și 7) din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409/2017, funcționarul

este obligat să respecte jurământul depus și normele deontologice, să respecte principiile, normele și regulile activității profesionale, să informeze neîntârziata structura de resurse umane a entității din care face parte și autoritatea specializată a Ministerului Afacerilor Interne despre dobândirea calității procesuale de bănuit, învinuit sau inculpat, precum și despre măsurile procesuale penale dispuse ori hotărârile penale pronunțate împotriva sa. Funcționarului îi este interzis: să abuzeze de calitatea oficială și să compromită, prin activitatea sa privată ori publică, prestigiul funcției sau al instituției din care face parte să manifeste un comportament necinstit, amoral și josnic sau alt comportament ce ar denigra imaginea și prestigiul instituției.

Astfel, reclamantul a menționat că niciuna din aceste obligații nu au fost încălcate de către ofițerul Munteanu Ion.

A reținut că, potrivit art. 38 alin. (1) lit. j) din Legea nr. 288/2018 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special poate să înceteze în următoarele situații: pentru încălcări repetate ale disciplinei de serviciu pe parcursul unui an sau pentru comiterea unei încălcări grave. Iar motivarea ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 311ef din 03 iulie 2025 se bazează în exclusivitate pe părerea strict subiectivă al unui angajat al acestei instituții. Aceste circumstanțe reprezintă doar o părere, absolut neconfirmată prin careva probe veridice.

A relevat că, în ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 311ef din 03 iulie 2025 nu se face trimitere la probe, care cel puțin ar putea combate explicațiile date de Munteanu Ion în cadrul anchetei de serviciu, care a explicat coerent și detaliat circumstanțele accidentului rutier produs la 23 iunie 2025.

În context, a afirmat că, într-adevăr, la 23 iunie 2025, în localitatea Blindești, r-nul Ungheni, s-a produs un accident rutier, cu implicarea automobilului de model *****, cu n/î *****, la volanul căruia se afla Munteanu Ion și automobilul de model Mercedes *****, cu n/î *****, condus de *****.

Reclamantul Munteanu Ion s-a împăcat cu ***** la fața locului și aceștia au ajuns la o înțelegere cu privire la compensarea daunelor materiale provocate de accident, deoarece nu au fost provocate careva leziuni corporale în urma accidentului rutier.

Reclamantul a specificat că nu a părăsit locul accidentului rutier, în măsura în care s-a împăcat cu cealaltă persoană implicată, pretenții, obiecții din partea lui ***** nu au parvenit, respectiv nu au existat circumstanțe sau fapte care să pericliteze ordinea de drept, viața sau sănătatea persoanelor ori alte valori sociale. În asemenea situații, legislația în vigoare permite soluționarea pe cale amiabilă a incidentului, fără documentarea accidentului rutier de către organele de drept.

De asemenea, s-a reținut că Ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 311ef din 03 iulie 2025 a fost adus la cunoștință salariatului Munteanu Ion abia la 14 iulie 2025, adică cu încălcarea termenului prevăzut de art. 210 alin. (2) din Codul muncii.

Conform art. 210 alin. (2) din Codul muncii, ordinul (dispoziția, decizia, hotărârea) de sancționare, cu excepția sancțiunii disciplinare sub formă de concediere conform art. 206 alin. (1) lit. d) care se aplică cu respectarea art. 81 alin. (3), se comunică salariatului, sub semnătură sau prin altă modalitate care permite confirmarea recepționării/înștiințării, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data emiterii, iar în cazul în care acesta activează într-o subdiviziune interioară a unității (filială, reprezentanță, serviciu desconcentrat etc.) aflate în altă localitate - în termen de cel mult 15 zile lucrătoare și produce efecte de la data comunicării. Refuzul salariatului de a confirma prin semnătură comunicarea ordinului se fixează într-un proces-verbal semnat de un reprezentant al angajatorului și un reprezentant al salariaților.

Subsecvent, a reținut că poziția Inspectoratului General al Poliției cu privire al efectele juridice ale încălcării termenului de aducere la cunoștință a ordinului de concediere au fost expuse de către șeful acestei instituții, într-un interviu acordat pentru publicația „Ziarul de Gardă”.

Suplimentar, a afirmat că, prin informația din REI-2 al IP Ungheni, se confirmă că informația privind producerea accidentului rutier a fost comunicată de însuși Munteanu Ion, posesorul cartelei cu nr. de telefon *****, respectiv cu certitudine se exclude ipoteza că acesta din urmă ar fi părăsit locul accidentului rutier, în măsura în care el a comunicat la serviciul 112 despre producerea coliziunii din trafic.

În concluzie a subliniat că, concedierea din funcție a subofițerului superior al Serviciului patrulare Sîngerei, Glodeni, Fălești, Rîșcani al Secției patrulare „Nord” a Direcției Patrulare „Nord” a Inspectoratului național de securitate publică, agent-șef Munteanu Ion este una ilegală, deoarece acesta din urmă nu a comis absolut nicio abatere disciplinară, nu a denigrat imaginea și prestigiul instituției sub nicio formă, or faptul că a fost implicat într-un accident rutier nu constituie o încălcare a obligațiunilor de serviciu.

Reclamantul și-a întemeiat acțiunea în baza prevederilor art. 189, art. 196, art. art. 211-212 din Codul administrativ, art. 166-167 din Codul de procedură civilă.

Obiecțiile pârâtului:

La 07 august 2025, Inspectoratul General al Poliției a depus referință asupra cererii de chemare în judecată, prin care a solicitat respingerea acțiunii înaintată de Ion Munteanu ca fiind neîntemeiată.

În susținerea poziției sale, autoritatea publică pârâtă a specificat că, examinând alegațiile formulate în cererea de chemare în judecată depusă de reclamantul Munteanu Ion, în coroborare cu materialele anchetei de serviciu desfășurate în vederea elucidării circumstanțelor privind abaterea disciplinară imputată, Inspectoratul General al Poliției consideră că actul administrativ în privința reclamantului este unul legal emis cu respectarea procedurii și a competenței stabilite prin lege.

Sancțiunea disciplinară de concediere din funcția publică cu statut special s-a aplicat reclamantului în funcție de gravitatea faptelor comise și gradul de vinovăție, pentru încălcarea disciplinei de serviciu, iar consecințele faptei comise de către ultimul au fost pe deplin elucidate și indicate în actul administrativ.

Astfel, opinia și argumentele reclamantului precum că actul administrativ face referire la o prevedere care a fost abrogată prin Legea nr. 119/2025, în vigoare din 18 iulie 2025, sunt vădit neîntemeiate, or modificările din Lege la care se referă reclamantul nu au efect retroactiv, de asemenea afirmația că reclamantul s-ar fi împăcat cu șoferul implicat în accidentul rutier produs și din acest motiv nu au existat circumstanțe sau fapte care să pericliteze ordinea de drept, ori alte valori sociale și că nu a părăsit locul accidentului rutier, la fel sunt neîntemeiate, deoarece pct. 13 din Regulamentul circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357/2009 prevede expres care sunt obligațiunile conducătorilor de vehicule implicați într-un accident rutier, cu atât mai mult că reclamantul, activând în Poliție și având calitatea de funcționar public cu statut special, trebuia să cunoască și să respecte legislația, dar nu să părăsească locul accidentului rutier.

Cu referire la argumentul reclamantului precum că la emiterea actului administrativ contestat autoritatea publică ar fi încălcat termenul prevăzut de art. 210 alin. (2) din Codul muncii, autoritatea publică a menționat că acesta este neîntemeiat și se combate pe deplin prin faptul că în pct. 2 al Ordinului nr. 311ef din 03 iulie 2025, este prevăzut că sancțiunea disciplinară în privința subofițerului superior al Serviciului patrulare Sîngerei, Glodeni, Fălești, Rîșcani al Secției patrulare „Nord” a Inspectoratului național de securitate publică agent-șef Munteanu Ion se va pune în aplicare la data revenirii acestuia din concediu anual de odihnă, social și/sau medical.

Conform certificatului de concediu medical seria 01 nr.*****, în perioada 01 iulie 2025 - 10 iulie 2025, inclusiv, Munteanu Ion s-a aflat în concediu medical. De aceea, imediat după revenirea acestuia din concediu, i-a fost adus la cunoștință contra semnătură actul administrativ prin care a fost sancționat disciplinar.

Mai mult ca atât, conform certificatului nr. 464 din 06 august 2025, eliberat de Inspectoratul Național de Securitate Publică, reclamantul Munteanu Ion s-a aflat în concediu medical de la 01 iulie 2025 până la 10 iulie 2025, inclusiv, și i s-a achitat indemnizația pentru incapacitatea temporară de muncă, primele 5 zile fiind

calculate din contul angajatorului, iar restul zilelor din contul Casei Naționale de Asigurări Sociale.

Astfel, afirmațiile reclamantului că ordinul prin care acesta a fost sancționat disciplinar ar fi ilegal, nu se bazează pe careva probe ce ar servi temei de anulare a acestuia și constituie doar dezacordul cu acesta.

S-a mai reținut că Inspectoratul General al Poliției a desfășurat corect procedura administrativă, a acumulat probe suficiente și concludente care au stat la baza emiterii Ordinului șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 311ef din 03 iulie 2025 „Cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului Poliției din cadrul Inspectoratului național de securitate publică agent-șef Munteanu Ion", prin care subofițerul superior al Serviciului patrulare Sîngerei, Glodeni, Fălești, Rîșcani al Secției patrulare „Nord" a Inspectoratului național de securitate publică agent-șef Munteanu Ion, a fost sancționat disciplinar cu concedierea din funcția publică cu statut special, motiv pentru care actul administrativ a fost emis legal, cu respectarea competenței și a procedurii stabilite.

Astfel, cerințele de a-l restabili pe reclamant în funcția publică cu statut special și de a încasa din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul reclamantului Munteanu Ion a despăgubirii pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, luându-se în calcul salariul mediu lunar calculat, cu reținerile aferente, a încasa în beneficiul lui Munteanu Ion prejudiciul moral în mărime de 50 000 lei și cheltuielile de judecată suportate în cadrul acestui proces, sunt evident neîntemeiate.

Suplimentar, s-a reținut că, la 14 iulie 2025, în privința reclamantului Munteanu Ion a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. ***** în baza art. 242 alin. (1) din Codul contravențional (încălcarea de către conducătorul de vehicul a regulilor de circulație rutieră soldată cu deteriorarea neînsemnată a vehiculelor) și art. 243 alin. (1) din Codul contravențional (părăsirea locului în care s-a produs accidentul rutier) și expediat conform competenței pentru examinare Judecătoriei Ungheni.

În ședința de judecată, reclamantul Ion Munteanu, reprezentat de avocatul Iulian Cașu, a susținut în fapt și drept cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea integrală a acțiunii în contencios administrativ.

Reprezentantul Inspectoratului General al Poliției, Artiom Ion, în ședința de judecată nu a recunoscut acțiunea și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată, în baza circumstanțelor de fapt și drept indicate în referință.

Admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ:

În fapt și în drept, obiectul acțiunii îl constituie cererea înaintată de Ion Munteanu împotriva Inspectoratului General al Poliției privind anularea ordinului

nr. 311ef din 03 iulie 2025 cu privire la concedierea reclamantului; restabilirea reclamantului în funcția anterior deținută; încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă; încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

Conform art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 5 din Codul administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operaţiunilor administrative realizate de autorităţile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea.

Or, conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ prevede că, actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Astfel, Ordinul nr. 311ef din 03 iulie 2025 „cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului Poliției din cadrul Inspectoratului național de securitate publică, agent-șef Munteanu Ion” constituie în sine act administrativ individual defavorabil pentru reclamant.

Instanța de judecată reține că, în temeiul art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Astfel, din conținutul acțiunii, prin prisma cadrului legal citat, rezultă că, reclamantul Ion Munteanu revendică dreptul la muncă.

În conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

Potrivit art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, prevede că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208 din Codul administrativ – procedura prealabilă;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Conform art. 208 alin. (1) din Codul administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Conform art. 19 din Codul administrativ, cererea prealabilă este instituția care oferă o cale de soluționare prejudiciară a litigiilor administrative.

Conform art. 162 alin. (1) din Codul administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. Alin. (3) al articolului citat, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; emiterea unui act administrativ individual.

Potrivit art. 163 din Codul administrativ, *procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă*: a) actul administrativ individual este emis de către Guvern, un consiliu local sau Adunarea Populară a Găgăuziei; b) decizia cu privire la cererea prealabilă înrăutățește situația unei persoane față de situația din decizia inițială; c) *legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată*.

Astfel, conform art. 61 alin. (1) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016, actul administrativ individual de sancționare disciplinară *se contestă de către funcționarul public cu statut special direct în instanța de judecată.*

În acest sens, instanța de judecată constată că, la caz procedura prealabilă nu urma a fi efectuată, reclamantul respectând procedura de contestare a deciziei, direct în instanța de judecată.

În temeiul art. 209 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Astfel, analizând materialele cauzei în coroborare cu materialele dosarului administrativ, precum și argumentele participanților la proces, având în vedere faptul că în prezenta cauză părțile nu au invocat și nu au dovedit prin probe pertinente că ar exista o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, că ar exista o

încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare sau că, la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept, nu sunt temeiuri de a considera că acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209 din Codul administrativ, a fost respectată procedura de adresare în instanța de judecată, acțiunea a fost semnată și depusă de avocatul Iulian Cașu, care dispune de o astfel de împuternicire în baza mandatului anexat la materialele cauzei seria MA nr. *****, iar reclamantul poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ, instanța de judecată ajunge la concluzia că, acțiunea în contencios administrativ înaintată împotriva Inspectoratului General al Poliției privind anularea ordinului nr. 311ef din 03 iulie 2025 cu privire la concedierea reclamantului; restabilirea reclamantului în funcția anterior deținută; încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă; încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, întrunește condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ și, respectiv, este pasibilă de examinare în fond.

Aprecierea instanței:

Audiind explicațiile participanților la proces, examinând circumstanțele de fapt și drept invocate prin prisma probelor pertinente și concludente administrate în proces, instanța de judecată ajunge la concluzia că este legal și întemeiat să respingă ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ, din următoarele considerente.

Potrivit art. 53 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.

Instanța mai notează că, în corespundere cu art. 1 alin. (1) din Codul administrativ, legislația administrativă reprezintă cadrul juridic principal prin care se asigură reglementarea raporturilor administrative la înfăptuirea activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia. (2) Legislația administrativă se întemeiază pe normele constituționale dezvoltate în prezentul cod, în alte legi și în alte acte normative subordonate legii, care reglementează raporturile administrative și care trebuie să fie în concordanță cu Constituția Republicii Moldova. (3) Actele normative subordonate legii se aplică la reglementarea raporturilor administrative doar în cazurile în care sunt emise în temeiul legii și nu contravin ei.

Instanța ține să menționeze că, în conformitate cu art. 2 alin. (2) din Codul administrativ, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În acord cu reglementările legale statuate la art. 3 din Codul administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În corespundere cu art. 6 din Codul administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Art. 11 din Codul administrativ prevede că, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia. Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În conformitate cu art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În concordanță cu art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la

care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În accepțiunea art. 21 din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În temeiul art. 22 din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform art. 31 din Codul administrativ, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Conform art. 32 din Codul administrativ, procedura administrativă se structurează astfel încât participanții să poată înțelege fiecare etapă a procedurii. Dacă este necesară contribuția unui participant, acestuia i se comunică neîntârziat, într-un limbaj clar și ușor de înțeles, acțiunile care trebuie întreprinse. În condițiile legii, autoritățile publice trebuie să asigure participarea neîngrădită la procedura administrativă a persoanelor interesate.

Conform art. 38 din Codul administrativ, înaintea fiecărei decizii judecătorești pe fond, participanților la proces li se oferă posibilitatea de a-și expune punctul de vedere. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris. Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanță de judecată independentă, imparțială și instituită prin lege.

În acest scop, instanța de judecată este obligată să dispună toate măsurile permise de lege și să asigure desfășurarea cu celeritate a procesului.

În corespundere cu art. 39 din Codul administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Prin prisma art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Din actele cauzei și ale dosarului administrativ, instanța de judecată constată următoarea stare de fapt.

La 23 iunie 2025, în baza raportului de autorizare, înregistrat în Direcția managementul documentelor cu nr.14/4275, de către conducerea Direcției inspectare efectiv a fost dispusă inițierea anchetei de serviciu în vederea elucidării pretinselor abateri disciplinare admise de către angajatul Poliției din cadrul Inspectoratului național de securitate publică, agent-șef Munteanu Ion (f.d. 1-2 dosar administrativ).

Tot la 23 iunie 2025, de către conducerea Inspectoratului Național de Securitate Publică s-a dispus inițierea anchetei de serviciu în baza comunicatului special al inspectorului superior Carp Sergiu, înregistrat cu nr. 929r/i, transmis în adresa Inspectoratului General al Poliției și înregistrat cu nr. 9096 la 26 iunie 2025 (f.d. 6-8 dosar administrativ).

La 26 iunie 2025, în temeiul prevederilor pct. 55 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409/207, anchetele de serviciu au fost conexate pentru examinare într-o singură procedură, care a fost preluată spre desfășurare de către Direcția inspectare efectiv a Inspectoratului General al Poliției (f.d. 3 dosar administrativ).

Astfel, în cadrul anchetei de serviciu s-a constatat că, la 23 iunie 2025, la ora 06:10, în Registrul de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente al Inspectoratului de poliție Ungheni, cu nr. 4041, a fost înregistrată informația telefonică prin care a fost semnalată producerea unui accident rutier în raionul Ungheni, localitatea Blindești.

La fața locului s-a deplasat ofițerul superior de sector al Sectorului de poliție nr. 6 al Inspectoratului de poliție Ungheni, inspector superior Pogîlă Petru, care a constatat că automobilul de model *****, cu numărul de înmatriculare *****, a intrat în coliziune cu remorca camionului de model Mercedes *****, cu numărul de înmatriculare *****, condus de *****, care se deplasa în același sens.

În rezultatul acțiunilor întreprinse după producerea accidentului rutier, conducătorul automobilului de model *****, cu numărul de înmatriculare *****, a fost stabilit ca fiind Munteanu Ion, subofițer superior al Direcției de patrulare „Nord” a Inspectoratului național de securitate publică, care a părăsit locul accidentului rutier, automobilul fiind depistat abandonat la distanța de 1 km de la locul accidentului.

Potrivit declarațiilor inspectorului superior Pogîlă Petru, ajungând la locul producerii accidentului rutier menționat, *****, conducător al camionului de model Mercedes, i-a comunicat că a fost tamponat din spate de automobilul de model *****, condus de către Munteanu Ion. În acest context, i-a solicitat lui Munteanu Ion să scrie o recipisă prin care să-și recunoască vinovăția în producerea accidentului rutier. După întocmirea recipisei, Munteanu Ion a urcat la volanul automobilului și a părăsit locul faptei, doar atunci a observat că Munteanu Ion l-a

minţit şi în acea recipisă a indicat eronat precum că el nu are pretenţii (f.d. 42-43 dosar administrativ).

Potrivit declaraţiilor angajaţilor Poliţiei implicaţi în acţiunile de identificare a locaţiei angajatului Poliţiei Munteanu Ion, care a părăsit locul producerii accidentului rutier, respectiv: inspectorul superior Coliu Victor şi comisarul Sinighin Roman, în cadrul măsurilor întreprinse, în jurul orei 09:10, Munteanu Ion a fost depistat la domiciliu din comuna Zagarancea, raionul Ungheni.

Discutând cu Munteanu Ion, a fost informat că este suspectat de comiterea accidentului rutier, ca răspuns acesta a comunicat că cunoaşte pentru ce este căutat şi categoric refuză să se prezinte la acel moment la sediul Inspectoratului de poliţie Ungheni, afirmând că singur se va prezenta ulterior.

În pofida acestui fapt, Munteanu Ion a fost informat că urmează să se afle la domiciliu, deoarece urmează a fi petrecute acţiuni de documentare a accidentului rutier cu participarea acestuia. În acest sens, a oferit numărul de telefon al soţiei sale, prin intermediul căruia poate fi contactat.

Angajaţii menţionaţi au relatat că nu au putut proceda la prezentarea forţată a acestuia, întrucât în momentul discuţiei, Munteanu Ion se afla în curtea locuinţei, iar pătrunderea în domiciliu fără temei legal nu a fost posibilă.

De asemenea, în timpul discuţiei respective, Munteanu Ion a declarat ofiţerului de investigaţii Colin Victor că refuză să se prezinte la sediul inspectoratului, deoarece se simte rău (f.d. 38-39, 44-45 dosar administrativ).

Potrivit explicaţiilor angajaţilor Serviciului patrulare din cadrul Inspectoratului de poliţie Ungheni, agent principal Donchivschi Serghei şi agentului principal Malcoci Oxana, la 23 iunie 2025, în jurul orei 06:00, au fost informaţi de către Serviciul de gardă despre producerea unui accident rutier în localitatea Blindeşti, fiind sesizaţi cu privire la necesitatea identificării locului în care s-ar afla automobilul de model Porsche, al cărui conducător ar fi părăsit locul comiterii accidentului. În timpul deplasării la faţa locului, aceştia au luat legătura cu agentul constatator Petru Pogîlă, care le-a comunicat că a identificat deja automobilul respectiv, acesta fiind depistat abandonat pe teritoriul aceleiaşi localităţi (f.d. 47-48 dosar administrativ).

Fiind chestionaţi, şeful interimar al Direcţiei patrulare „Nord” din cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică, comisar principal Melnic Iurie, precum şi ofiţerul superior al Serviciului Sîngerei, Glodeni, Fălești, Rîşcani al aceleiaşi Direcţii, inspector principal Rusu Mihail, au declarat că, la data de 23 iunie 2025, angajatul Munteanu Ion nu i-a informat despre implicarea sa într-un accident rutier produs în dimineaţa acelei zile. Totodată, acesta nu a informat despre incident nici Serviciul de gardă al Direcţiei patrulare „Nord” .

Astfel, în ziua respectivă, în jurul orei 14:00, agentul-şef Munteanu Ion l-a contactat telefonic pe superiorul său, inspectorul principal Rusu Mihail, căruia i-a

comunicat că se simte rău și că se află în concediu medical (f.d. 46, 57 dosar administrativ).

Prin explicația depusă în cadrul anchetei de serviciu, agentul-șef Munteanu Ion și-a recunoscut vina în comiterea accidentului rutier, motivând că nu a sesizat poliția și că nu a părăsit locul accidentului rutier, având în vedere că s-a împăcat la fața locului cu victima, *****, precizând că nu a informat superiorii din motiv că nu și-ar fi găsit telefonul mobil și că se afla în stare de stres (f.d. 58-62 dosar administrativ).

Fiind audiat în cadrul anchetei de serviciu, ***** a declarat că, la 23 iunie 2025, în jurul orei 06:05, se deplasa la volanul automobilului de model Mercedes *****, cu n/î *****, și semiremorca de model *****, cu n/î ***** din direcția vămii Sculeni spre Chișinău. Ajungând în satul Blindești din raionul Ungheni, a dorit să oprească camionul și observând în oglinda retrovizoare că din spate se deplasa un automobil, a semnalizat despre pericol conectând din timp semnalul de avarie și a început încet să încetinească camionul. Însă, în scurt timp, acel automobil s-a tamponat în remorca camionului. A oprit camionul, a ieșit afară și s-a îndreptat în direcția acelui automobil ,care s-a dovedit a fi de model Porsche Cayene, cu n/î *****. Din start a întrebat șoferul dacă recunoaște vinovăția și anume că el a comis acest accident, și el a confirmat că da și că este de acord să scrie și o recipisă. Prin urmare, el a luat din automobil o foaie și acea persoană care s-a dovedit a fi Munteanu Ion, a scris pe foaia respectivă că nu are pretenții și imediat a zis că dorește să schimbe locul automobilului său ca să nu să se afle pe traseu. El i-a comunicat ca să prezinte un act de identitate și Munteanu Ion a prezentat buletinul său de identitate și în acel timp el l-a fotografiat. Anume în acel timp a observat că Munteanu Ion este îmbrăcat în uniformă de polițist. În timpul discuției cu Munteanu Ion, acesta i-a motivat că dorește mai repede să schimbe automobilu,l deoarece este angajat al Poliției și nu dorește să aibă probleme la serviciu în legătură cu comiterea acestui accident rutier. Imediat Munteanu Ion i-a comunicat că se duce să schimbe locul automobilului său și anume în acest moment el a observat că acesta a scris greșit recipisa, și anume a scris că acesta nu are pretenții, pe când urma să consemneze că recunoaște vinovăția în comiterea accidentului rutier. Tot atunci, a observat că Munteanu Ion de fapt a părăsit locul comiterii accidentului rutier și anume a plecat de la fața locului. Imediat el l-a apelat pe numărul său de telefon, însă acesta nu a mai răspuns. Apoi la fața locului a venit un echipaj al ambulanței și în scurt timp, al poliției. Din câte a înțeles de la polițiști, însuși automobilul lui Munteanu Ion a transmis un semnal de alertă în momentul producerii accidentului rutier. El nu a reușit ca să apeleze singur la poliție, deoarece poliția a reușit să se prezinte la fața locului foarte repede. A comunicat polițiștilor că celălalt conducător auto a plecat și ei imediat s-au

deplasat că să-l caute, a așteptat până când echipajul a revenit și au documentat accidentul rutier (f.d. 65-66 dosar administrativ).

La 02 iulie 2025, a fost emisă încheierea privind rezultatele desfășurării anchetei de serviciu nr. 14/4275 din 23 iunie 2025 privind pretinsele fapte ilegale admise de către angajatul Poliției din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, agent-șef Munteanu Ion, potrivit căreia s-a propus: „Pentru încălcarea prevederilor art. 24 alin. (4) din Legea nr. 320/2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, art. 50 lit. a), c), p) și 52 lit. b) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, pct. 7 subpct. 9) din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 629/2017, pct. 7 subpct. 3), 5), 25) și pct. 13 subpct. 2) și 7) din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409/2017, acțiuni manifestate prin neinformarea celei mai apropiate subdiviziuni de Poliție și conducătorilor cu referire la circumstanțele producerii accidentului rutier, la 23 iunie 2025, pe traseul R-16 Fălești-Ungheni km 64, raionul Ungheni, localitatea Blindești, precum și părăsirea în mod conștient a locului comiterii accidentului, fapt ce a compromis prestigiul funcției al instituției din care face parte, în temeiul art. 38 alin. (1) lit. j) (pentru comiterea unei încălcări grave) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, subofițerul superior al Serviciului patrulare Sîngerei, Glodeni, Fălești, Rîșcani al Secției patrulare „Nord” a Direcției patrulare „Nord” a Inspectoratului național de securitate publică, agent-șef Munteanu Ion se sancționează disciplinar cu concediere din funcția publică cu statut special, cu achitarea compensațiilor bănești pentru concediile neutilizate și reținerea costului restant al echipamentului, după caz (f.d. 81-85 dosar administrativ).

La 03 iulie 2025, a fost emis Ordinul nr. 311ef cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului Poliției din cadrul Inspectoratului național de securitate publică, agent-șef Munteanu Ion, fiindu-i expediat la adresa electronică ***** (f.d. 86-94 dosar administrativ).

Obiect al examinării prezentei cauze în instanța de contencios administrativ îl constituie verificarea legalității actului administrativ individual defavorabil, și anume a Ordinului nr. 311ef din 03 iulie 2025 cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului Poliției din cadrul Inspectoratului național de securitate publică, agent-șef Munteanu Ion.

Instanța de judecată relevă că la baza statului de drept, consacrat de art. 1 alin. (3) din Constituție, stă principiul legalității.

Legalitatea, ca principiu de bază al statului de drept, presupune conformitatea normelor juridice cuprinse în diverse acte normative cu normele

juridice superioare ca forță juridică, iar toate acestea, cu normele constituționale (art. 7 din Constituție), precum și cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte (art. 4, alin. (2) și art. 8 din Constituție).

În domeniul dreptului administrativ, legalitatea, ca principiu de bază al statului de drept, presupune conformitatea actului administrativ cu normele superioare, care stabilesc condiții privind adoptarea sau emiterea lor cuprinse în actele legislative. Importanța principiului legalității presupune ca legea să fie respectată, această exigență existând nu doar pentru indivizi, dar în mod egal şi pentru autoritățile publice şi private.

În măsura în care legalitatea vizează actele administrative emise de către autoritățile publice, exigența este ca acestea să acționeze în strictă conformitate cu actele legislative, în limita competenței și atribuțiilor care le-au fost conferite și cu respectarea procedurii reglementate de lege.

Respectiv, pentru a stabili dacă Ordinul nr. 311ef din 03 iulie 2025 cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului Poliției din cadrul Inspectoratului național de securitate publică, agent-șef Munteanu Ion, este legal și întemeiat, instanța de judecată îl va raporta la prevederile relevante ale legislației.

Conform art. 50 pct. a)-f), p) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016, funcţionarul public cu statut special are următoarele obligaţii: a) *să respecte Constituţia şi legile Republicii Moldova, drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului, să fie loial instituţiei din care face parte*; b) să acţioneze cu competenţă, responsabilitate şi devotament pentru îndeplinirea atribuţiilor de serviciu, pentru protejarea şi promovarea valorilor şi intereselor naţionale ale Republicii Moldova, inclusiv în condiţiile în care viaţa, sănătatea şi bunurile sale sunt ameninţate; c) *să respecte jurământul depus şi normele deontologice*; d) să fie disciplinat şi vigilent, să manifeste iniţiativă şi perseverenţă, să-şi consacre activitatea profesională îndeplinirii competente, integre, corecte şi conştiincioase a atribuţiilor de serviciu; e) să respecte principiile, normele şi regulile activităţii profesionale; f) să asigure protecţia secretului de stat, a informaţiilor privind datele cu caracter personal de care ia cunoştinţă în exercitarea atribuţiilor de serviciu şi a altor informaţii cu acces limitat, a secretului surselor de obţinere a acestora, să păstreze secretul activităţii desfăşurate, p) să dea dovadă de demnitate în calitatea sa de funcţionar public cu statut special.

În corespundere cu art. 56 alin. (1) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016, funcţionarul public cu statut special care încalcă cu vinovăţie competenţele legale şi atribuţiile de serviciu ce îi revin, este tras la răspundere disciplinară, civilă, contravenţională sau penală, în funcție de gravitatea situaţiei.

Potrivit art. 57 din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016, se consideră abateri disciplinare acţiunile sau inacţiunile funcţionarului public cu statut special, săvârşite cu vinovăţie, care încalcă prevederile legilor, ale altor acte normative, restrângerile, regimul de interdicţii şi incompatibilităţi din prezenta lege, cerinţele din fişa postului.

Conform art. 58 alin. (1) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016, în funcție de gravitatea faptelor comise şi gradul de vinovăţie, funcţionarului public cu statut special i se pot aplica următoarele sancţiuni disciplinare: a) avertisment; b) mustrare; c) mustrare aspră; d) retrogradare cu un grad special; e) retrogradare în funcţie; f) concediere din funcţia publică cu statut special.

Conform pct. 39 al Statutului disciplinar al funcţionarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409 din 07 iunie 2017, se consideră abatere disciplinară fapta (acţiune sau inacţiune) a funcţionarului săvârşită cu vinovăţie prin care au fost încălcate prevederile prezentului Statut disciplinar, ale actelor normative în vigoare, restrângerile, interdicţiile şi incompatibilităţile statuate de legislaţia în vigoare, ordinele şi dispoziţiile superiorilor, regulamentul intern sub a căror incidenţă se înscrie specificul funcţiei, precum şi cerinţele fişei postului deţinut.

Conform pct. 40 al Statutului disciplinar al funcţionarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, în funcţie de gravitatea faptelor comise şi gradul de vinovăţie, funcţionarului i se pot aplica următoarele sancţiuni disciplinare: 1) avertisment; 2) mustrare; 3) mustrare aspră; 4) retrogradare cu un grad special; 5) retrogradare în funcţie; 6) concediere.

În corespundere cu pct. 7 din Statutul disciplinar al funcţionarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409 din 07 iunie 2017, funcţionarul este obligat: 1) să respecte Constituţia şi legile Republicii Moldova, drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului, să fie loial instituţiei din care face parte; 2) să acţioneze cu responsabilitate, competenţă şi devotament pentru îndeplinirea atribuţiilor de serviciu, pentru protejarea şi promovarea valorilor şi intereselor naţionale ale Republicii Moldova, inclusiv în condiţiile în care viaţa, sănătatea şi bunurile îi sînt ameninţate; 3) *să respecte jurământul depus şi normele deontologice*; 4) să fie disciplinat şi vigilent, să-şi consacre activitatea profesională îndeplinirii competente, integre, corecte şi conştiincioase a atribuţiilor de serviciu; 5) *să respecte principiile, normele şi regulile activităţii profesionale;* 10) să cunoască actele normative ce reglementează domeniul activităţii prestate şi disciplina de serviciu.

În conformitate cu pct. 13 subpct. 2) și 7) din Statutului disciplinar al funcţionarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409 din 07 iunie 2017, funcţionarului îi este interzis: să abuzeze de calitatea oficială şi să compromită, prin activitatea sa privată ori publică, prestigiul funcţiei sau al instituţiei din care face parte; să manifeste un comportament necinstit, amoral şi josnic sau alt comportament ce ar denigra imaginea şi prestigiul instituţiei.

În consens cu pct. 7 din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, funcţionarul public cu statut special este obligat: 1) să execute strict şi corect prevederile actelor normative; 2) să respecte disciplina de serviciu; 7) să fie disciplinat şi vigilent, să manifeste iniţiativă şi perseverenţă, să îşi consacre activitatea profesională îndeplinirii competente, corecte şi conştiincioase a atribuţiilor de serviciu; 8) să respecte principiile, normele şi regulile activităţii profesionale; 9) *să promoveze şi să consolideze prin propria prestaţie imaginea publică a instituţiei pe care o reprezintă*.

Conform art. 24 alin. (4) din Legea nr. 320/2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului (în redacția la data emiterii ordinului contestat), fiecare poliţist, pe tot teritoriul ţării, indiferent de funcţia pe care o deţine, de locul în care se află în timpul sau în afara orelor de program, în cazul în care sesizează existenţa unor circumstanţe sau fapte care periclitează ordinea de drept, viaţa sau sănătatea persoanelor ori alte valori sociale, *este obligat să comunice despre aceasta celei mai apropiate subdiviziuni de poliţie şi să întreprindă măsurile posibile pentru prevenirea şi curmarea infracţiunii sau contravenţiei, acordarea primului ajutor persoanelor aflate în pericol, reţinerea şi identificarea făptuitorilor, depistarea martorilor oculari şi pentru paza locului în care s-a produs evenimentul.*

Potrivit art. 59 din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, (1) sancţiunile disciplinare se aplică prin ordinul angajatorului sau al persoanei împuternicite de către acesta. (2) Înainte de aplicarea sancţiunii disciplinare, angajatorul sau persoana împuternicită de către acesta este obligată să-i ceară funcţionarului public cu statut special o explicaţie scrisă privind fapta comisă. Refuzul de a prezenta explicaţia se consemnează într-un proces-verbal semnat de un reprezentant al angajatorului sau al persoanei împuternicite de către acesta şi, după caz, de un reprezentant al salariaţilor. (3) Concluziile anchetei de serviciu referitoare la fapta comisă din care rezultă date şi indicii că a fost săvârşită o infracţiune se remit spre examinare organelor procuraturii. (4) Funcţionarul public cu statut special vizat de ancheta de serviciu are dreptul să cunoască integral materialele anchetei, cu respectarea regimului juridic al datelor cu caracter personal şi al informaţiilor

atribuite la secretul de stat, de asemenea să solicite şi/sau să prezinte probe în apărarea sa. (5) La individualizarea sancţiunii disciplinare se ţine seama de activitatea anterioară a funcţionarului public cu statut special, de împrejurările în care a fost săvârşită abaterea disciplinară, de cauzele, gravitatea şi consecinţele acesteia, de gradul de vinovăţie, precum şi de preocuparea pentru înlăturarea consecinţelor faptei comise. (6) Pentru aceeaşi abatere disciplinară nu se poate aplica mai mult de o sancţiune disciplinară. (7) Cadrul general de desfăşurare a anchetei de serviciu, de aplicare, atenuare, agravare şi ridicare a sancţiunilor disciplinare se stabileşte de către Guvern. (8) Aplicarea sancţiunii disciplinare nu exclude răspunderea penală, contravenţională sau civilă, după caz. (9) ***Sancţiunea disciplinară se aplică în maximum 30 de zile din momentul constatării abaterii disciplinare***. (10) ***Abaterea disciplinară se consideră constatată în momentul aprobării concluziei privind abaterea comisă***. (11) Ancheta de serviciu se desfăşoară o perioadă de 30 de zile din momentul iniţierii acesteia de către persoana abilitată, cu posibilitatea de a fi suspendată în cazul în care vinovăţia urmează a fi constatată de către alte organe de ocrotire a normelor de drept sau în cazul în care angajatul se află în concediu anual de odihnă, în concediu de studii ori în concediu medical, precum şi în alte împrejurări ce denotă imposibilitatea adoptării unei concluzii definitive în cadrul anchetei de serviciu. (12) Pe perioada anchetei de serviciu se interzice promovarea angajatului în funcţie, acordarea acestuia de grade speciale, categorii de calificare şi concedii de odihnă. (13) În calitate de conducător al organului ierarhic superior, ministrul afacerilor interne acordă măsuri de stimulare şi aplică sancţiuni disciplinare funcţionarilor publici cu statut special.

Conform pct. 47 al Statutului disciplinar al funcţionarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, ancheta de serviciu se efectuează în conformitate cu prevederile legislaţiei în vigoare, a dispoziţiilor prezentului Statut disciplinar şi contribuie la consolidarea disciplinei de serviciu, legalităţii, prevenirea şi combaterea ilegalităţilor, educarea funcţionarilor în spiritul executării întocmai şi la timp a actelor normative.

Conform pct. 48 al Statutului disciplinar al funcţionarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, sarcinile anchetei de serviciu sunt: 1) *examinarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă a circumstanţelor abaterilor disciplinare comise de către funcţionari; 2) stabilirea cauzelor şi condiţiilor care au condus la comiterea abaterilor disciplinare; 3) identificarea persoanelor vinovate şi asigurarea aplicării corecte a legislaţiei în vigoare, pentru ca fiecare persoană care a comis abateri disciplinare să fie sancţionată potrivit vinovăţiei sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere.*

Conform pct. 50 al Statutului disciplinar al funcţionarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, temei de iniţiere şi efectuare a

anchetei de serviciu constituie: 1) petiţiile cetăţenilor; 2) informaţiile şi sesizările organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi instanţelor judecătoreşti; 3) demersurile şi interpelările autorităţilor publice centrale şi locale, ale persoanelor cu funcţii de răspundere din întreprinderi, instituţii şi organizaţii; 4) publicaţiile şi informaţiile din mijloacele de informare în masă; 5) comunicările angajaţilor Ministerului Afacerilor Interne, autorităţilor administrative şi instituţiilor subordonate despre abaterile disciplinare comise de către funcţionari; 6) alte informaţii cu privire la eventualele abateri disciplinare comise de către funcţionari.

Conform pct. 51 al Statutului disciplinar al funcţionarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409 din 07 iunie 2017, desfășurarea anchetei de serviciu se dispune printr-o rezoluţie a conducătorului subdiviziunii care a fost sesizat în condiţiile prevăzute la punctele enunţate, iar în absenţa acestuia, a persoanei care îl înlocuieşte.

Potrivit pct. 64 al Statutului disciplinar al funcţionarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409 din 07 iunie 2017, *în procesul anchetei de serviciu urmează a fi constatate următoarele*:

1) locul, timpul, metodele, motivele şi alte circumstanţe ale cauzei;

2) persoana care a comis abaterea disciplinară şi gradul de vinovăţie al acesteia;

3) circumstanţele care influenţează asupra gradului şi caracterului responsabilităţii persoanei vinovate, precum şi cele atenuante sau agravante;

4) calităţile profesionale ale persoanei care a comis abaterea disciplinară, alte date caracteristice (vârsta, gradul, funcţia, perioada de activitate în Poliţie, alte organe de drept, abaterile disciplinare comise şi sancţiunile aplicate anterior).

Conform pct. 74 al Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, sancțiunea disciplinară se aplică prin ordinul angajatorului/ministrului sau al persoanei împuternicite de acesta, în maximum 30 de zile de la momentul constatării abaterii disciplinare.

Suplimentar, conform prevederilor pct. 91-94 al Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409 din 07 iunie 2017, la aplicarea sancţiunii disciplinare se va ţine cont de: 1) activitatea desfăşurată anterior de către funcţionar; 2) cauzele care au determinat săvârșirea abaterii disciplinare; 3) împrejurările în care a fost săvârșită abaterea disciplinară; 4) gradul de vinovăție; 5) gravitatea abaterii disciplinare şi consecințele acesteia; 6) preocuparea pentru înlăturarea consecinţelor faptei comise; 7) existenţa unor sancţiuni disciplinare aplicate anterior, care nu au fost stinse în condiţiile legii.

Gravitatea abaterii disciplinare se determină în funcţie de consecinţele acesteia. Sancţiunile disciplinare mai aspre se aplică pentru abaterile disciplinare grave sau repetate comise în exerciţiul funcţiei sau în grup.

Concedierea este o măsură disciplinară extremă şi se aplică pentru încălcări sistematice ale disciplinei de serviciu sau pentru comiterea unei abateri disciplinare grave.

De asemenea, potrivit art. 38 alin. (1) lit. j) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016, *raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special poate să înceteze în următoarele situații: pentru încălcări repetate ale disciplinei de serviciu pe parcursul unui an* ***sau pentru comiterea unei încălcări grave***.

După cum s-a constatat, reclamantul a fost sancționat disciplinar pentru neinformarea celei mai apropiate subdiviziuni de Poliție și conducătorilor cu referire la circumstanțele producerii accidentului rutier, la 23 iunie 2025, pe traseul R-16 Fălești-Ungheni km 64, raionul Ungheni, localitatea Blindești, precum și părăsirea în mod conștient a locului comiterii accidentului, fapt ce a compromis prestigiul funcției al instituției din care face parte, în temeiul art. 38 alin. (1) lit. j) (pentru comiterea unei încălcări grave) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, fiind astfel, aplicată sancțiunea disciplinară „**concedierea din funcția publică cu statut special**”.

Este de menționat că, din materialele cauzei se atestă că, la 23 iunie 2025, ora 06:10, în Registrul de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente al Inspectoratului de poliție Ungheni, cu nr. 4041, a fost înregistrată informația telefonică prin care a fost semnalată producerea unui accident rutier în raionul Ungheni, localitatea Blindești.

La fața locului s-a deplasat ofițerul superior de sector al Sectorului de poliție nr.6 al Inspectoratului de poliție Ungheni, inspector superior Pogîlă Petru care a constatat că automobilul de model *****, cu numărul de înmatriculare *****, a intrat în coliziune cu remorca camionului de model Mercedes ***** cu numărul de înmatriculare *****, condus de *****, care se deplasa în același sens.

În rezultatul acțiunilor întreprinse după producerea accidentului rutier, conducătorul automobilului de model ***** cu numărul de înmatriculare *****, a fost stabilit ca fiind Munteanu Ion, subofițer superior al Direcției patrulare „Nord” a Inspectoratului național de securitate publică, care a părăsit locul accidentului rutier, automobilul fiind depistat abandonat la distanța de 1 km de la locul accidentului.

De asemenea, în cadrul anchetei de serviciu s-a stabilit că agentul-șef Munteanu Ion nu a comunicat imediat Serviciului de gardă al Inspectoratului de poliție Ungheni și nici superiorilor despre producerea accidentului rutier, contrar

dispozițiilor art. 24 alin. (4) din Legea nr. 320/2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului. *Comiterea accidentului rutier* de către agentul-șef Munteanu Ion, la 23 iunie 2025, *a fost intens mediatizată pe rețele de socializare și alte surse mass-media, fapt ce a generat un impact negativ asupra imaginii Poliției în societate*.

Prin explicația depusă în cadrul anchetei de serviciu, agentul-șef Munteanu Ion și-a recunoscut vina în comiterea accidentului rutier, motivând că nu a sesizat Poliția și că nu a părăsit locul accidentului rutier, având în vedere că s-a împăcat la fața locului cu victima, *****, precizând că nu a informat superiorii din motiv că nu și-ar fi găsit telefonul mobil și că se afla în stare de stres.

Potrivit pct. 13 din Regulamentul circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, *conducătorii de vehicule implicaţi într-un accident în traficul rutier soldat numai cu pagube materiale imediat la telefon trebuie să anunţe poliţia despre producerea accidentului şi, în cazul în care au ajuns la o înţelegere reciprocă în aprecierea circumstanţelor acestui accident şi dacă starea tehnică a vehiculelor permite garantarea securităţii traficului, sunt obligaţi să se deplaseze, în timp de cel mult 2 ore, la cel mai apropiat post de poliţie pentru întocmirea actelor necesare, având completat formularul de constatare a accidentului aferent poliţei de asigurare obligatorie de răspundere civilă a deţinătorilor mijloacelor de transport auto sau, după caz, schiţa accidentului făcută în prealabil, care trebuie să fie semnate de cei implicaţi în accident.*

Instanța conchide că argumentul reclamantului potrivit căruia obligația polițistului de a interveni și a comunica despre evenimente care periclitează ordinea de drept ar fi devenit inaplicabilă ca urmare a abrogării art. 24 alin. (4) din Legea nr. 320/2012 este neîntemeiat.

Instanța reține că faptele imputate reclamantului au avut loc la 23 iunie 2025, dată la care art. 24 alin. (4) din Legea nr. 320/2012 era în vigoare, abrogarea acestei norme producând efecte abia din 18 iulie 2025, potrivit Legii nr. 119/2025.

Or, legalitatea conduitei disciplinare se apreciază prin prisma normelor în vigoare la momentul săvârșirii faptei, iar nu a celor ulterioare. Modificarea sau abrogarea ulterioară a normei nu exonerează funcționarul public cu statut special de răspunderea disciplinară pentru fapte săvârșite anterior.

Cu privire la susținerea reclamantului precum că accidentul rutier a fost soluționat pe cale amiabilă, instanța reține că, deși legislația rutieră permite, în anumite condiții, soluționarea amiabilă a accidentelor soldate exclusiv cu pagube materiale, această posibilitate nu exonerează polițistul de obligațiile sale profesionale și deontologice, derivând din statutul său special, jurământul depus și obligația de a manifesta un comportament ireproșabil, inclusiv în afara orelor de serviciu.

Instanța subliniază că implicarea într-un accident rutier, urmată de neantrenarea organelor de poliție competente, chiar și în lipsa vătămărilor corporale, este susceptibilă să afecteze percepția publică asupra integrității și imparțialității instituției, mai ales atunci când este vorba de un angajat al Inspectoratului Național de Securitate Publică.

Mai mult ca atât, instanța constată că explicațiile reclamantului privind pretinsa împăcare cu cealaltă parte și lipsa intenției de a părăsi locul accidentului nu sunt susținute de probe concludente care să răstoarne constatările anchetei de serviciu.

În context, se reține că în virtutea funcției deținute, reclamantului îi sunt cunoscute prevederile pct. 13 din Regulamentul circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009.

De asemenea, instanța apreciază critic argumentul reclamantului potrivit căruia, de către acesta nu au fost încălcate obligațiile prevăzute de Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, or argumentul respectiv este contrazis de natura faptei reținute.

Se constată că este suficient ca fapta să fie de natură să afecteze încrederea publicului în instituția Poliției, criteriu care se apreciază obiectiv, iar nu prin prisma percepției subiective a funcționarului sancționat.

Totodată, art. 50 lit. a), c), p) și art. 52 lit. b) din Legea nr. 288/2016, precum și Codul de etică și Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special, impun obligația de a nu compromite prestigiul instituției și de a manifesta un comportament compatibil cu funcția deținută.

Instanța conchide că faptele reclamantului, astfel cum au fost stabilite în cadrul anchetei de serviciu, întrunesc elementele unei abateri disciplinare grave, constând în părăsirea locului accidentului rutier și neinformarea organelor competente și a superiorilor ierarhici.

Subsecvent, instanța reține că ordinul contestat nu se întemeiază exclusiv pe aprecieri subiective după cum declară reclamantul, ci pe constatările anchetei de serviciu; explicațiile reclamantului; circumstanțele obiective ale evenimentului rutier; precum și conduita ulterioară a lui Ion Munteanu.

În plus, existența procesului-verbal cu privire la contravenție, întocmit în baza art. 242 alin. (1) și 243 alin. (1) din Codul contravențional, reprezintă un indiciu serios privind caracterul ilicit al conduitei reclamantului.

Instanța de judecată reiterează că, din ansamblul probelor administrate în cadrul anchetei de serviciu, se reține că, la 23 iunie 2025, agentul-șef Munteanu Ion a fost implicat într-un accident rutier produs în localitatea Blindești, r-nul Ungheni; a recunoscut producerea accidentului rutier din culpă proprie; a părăsit locul producerii accidentului, automobilul fiind depistat abandonat la o distanță de aproximativ 1 km; nu a informat imediat Serviciul de gardă al IP Ungheni,

superiorii ierarhici sau structura din care făcea parte; a refuzat inițial să se prezinte la sediul Inspectoratului de poliție; a fost depistat ulterior la domiciliu, după mai multe încercări nereușite de contactare. Mai mult ca atât, aceste circumstanțe sunt confirmate prin materialele prezentate la dosarul administrative cât și prin declarațiile mai multor angajați ai Poliției, precum și prin declarația persoanei vătămate *****.

În consecință, se constată cu certitudine că Ion Munteanu, prin acțiunile sale, manifestate prin neinformarea celei mai apropiate subdiviziuni de Poliție și conducătorilor cu referire la circumstanțele producerii accidentului rutier la 23 iunie 2025, pe traseul R-16 Fălești-Ungheni, km 64, în localitatea Blindești raionul Ungheni, precum și părăsirea în mod conștient a locului comiterii accidentului rutier, fapt ce a compromis prestigiul funcției al instituției din care face parte, a ignorat prevederile art. 24 alin. (4) din Legea nr. 320/2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, art. 50 lit. a), c) și p) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, pct. 7 subpct. 9) din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 629/2017, pct. 13 subpct. 2) și 7) din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409/2017.

Astfel, raportând circumstanțele expuse cauzei la cadrul legal invocat, se constată cu certitudine că Ion Munteanu a admis încălcarea normelor reținute supra și a acționat în contradicție cu dispozițiile cadrului legal pertinent.

Se reține că, natura profesională distinctă a funcției publice cu statut special este determinată de tipul, sarcinile și condițiile speciale de exercitare a atribuțiilor, care implică un nivel sporit de responsabilitate, loialitate și integritate. Or, statutul de polițist nu se suspendă odată cu terminarea programului de lucru, iar exigențele de conduită sunt aplicabile inclusiv în viața privată, în măsura în care comportamentul adoptat este susceptibil să afecteze încrederea publicului în instituție.

Astfel, funcționarul public cu statut special are obligația de a respecta legea, normele de conduită profesională și de a nu compromite prestigiul instituției, atât în exercitarea atribuțiilor de serviciu, cât și în viața privată. Standardul de conduită impus polițiștilor este unul superior celui aplicabil cetățenilor obișnuiți, derivat din natura funcției exercitate.

Iar, fapta imputată reclamantului - implicarea într-un accident rutier urmată de nerespectarea obligațiilor prevăzute de Regulamentul circulației rutiere, este de natură să afecteze imaginea și credibilitatea instituției Poliției.

Urmează a fi subliniat că, la caz, gravitatea abaterii disciplinare nu rezultă doar din încălcarea normelor rutiere, ci mai ales din comportamentul ulterior al

reclamantului, manifestat prin părăsirea locului accidentului, abandonarea automobilului la o distanță considerabilă; refuzul inițial de a se prezenta la organul de poliție; neinformarea superiorilor; tentativa de a evita consecințele prin invocarea unui concediu medical ulterior incidentului.

Aceste elemente conturează o conduită care relevă o atitudine de eludare a obligațiilor legale și profesionale.

Mai mult ca atât, se atestă că, la stabilirea tipului de sancțiune disciplinară în privința reclamantului Ion Munteanu, autoritatea publică a ținut cont că, pe parcursul activității, conform dosarului personal în gestiunea Direcției resurse umane, acesta a fost sancționat disciplinar cu „*avertisment"* conform Ordinului IGPF nr. 1173 ps din 04 octombrie 2017 „*pentru neîndeplinirea obligațiunilor*", și cu „*mustrare"* conform Ordinului MAI nr. 53ef din 01 aprilie 2024 „*pentru atitudine „neconștiincioasă*" (f.d. 66 dosar administrativ).

Suplimentar, în cadrul ședinței de judecată reclamantul a recunoscut producerea accidentului, semnarea recipisei și că a părăsit locul accidentului. De asemenea, a recunoscut că nu a anunțat organele competente despre producerea accidentului, considerând posibilă soluționarea litigiului pe cale amiabilă (f.d. 79-84).

Totodată, cu referire la anunțarea poliției despre producerea accidentului, reclamantul a formulat declarații contradictorii. Or, pe de o parte a recunoscut că nu a apelat poliția, dat fiind faptul că s-a împăcat cu victima la fața locului, iar pe de altă parte a invocat faptul că apelul telefonic la serviciul 112 a fost efectuat anume de la numărul său de telefon, în mod automat. A mai fost formulată și o a treia versiune, potrivit căreia apelul telefonic a fost făcut de către automobilul său, în mod automat, în urma coliziunii. Astfel, instanța instanța apreciază critic aceste declarații și conchide asupra tendinței reclamantului de a se eschiva de la răspundere.

Instanța de judecată reține că, potrivit art. 4 din Legea nr. 288/2016 cu privire la funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, funcționarul public cu statut special aflat în sau în legătură cu exercitarea funcției este reprezentant al statului și exercită puterea publică în condițiile legii. Natura profesională distinctă a funcției publice cu statut special este determinată de tipul, sarcinile și condițiile de exercitare a atribuțiilor de serviciu, fapt ce impune asumarea unei conduite speciale și restricții individuale, restrângerea exercițiului unor drepturi fundamentale și instituirea de incompatibilități.

Iar potrivit art. 15 alin. (9) din Legea nr. 288/2016, la angajare, funcționarul public cu statut special la cunoștință, contra semnătură, de normele deontologice aplicabile, de restricțiile și interdicțiile stabilite prin lege.

Prin urmare, în virtutea statutului lor, persoanelor în cauză le este interzis să compromită, prin activitatea lor privată ori publică, prestigiul funcției sau al instituției din care fac parte.

Cu referire la argumentul reclamantului precum că, la emiterea actului administrativ contestat autoritatea publică ar fi încălcat termenul prevăzut de art. 210 alin. (2) din Codul muncii, instanța reține că acesta este neîntemeiat și se combate pe deplin prin faptul că în pct. 2 al Ordinului nr. 311ef din 03 iulie 2025, este prevăzut că sancțiunea disciplinară în privința subofițerului superior al Serviciului patrulare Sîngerei, Glodeni, Fălești, Rîșcani al Secției patrulare „Nord" a Inspectoratului național de securitate publică agent-șef Munteanu Ion se va pune în aplicare la data revenirii acestuia din concediu anual de odihnă, social și/sau medical.

Conform certificatului de concediu medical seria 01 nr. *****, în perioada 01 iulie 2025 - 10 iulie 2025, inclusiv, Munteanu Ion s-a aflat în concediu medical. Astfel, imediat după revenirea acestuia din concediu, la 14 iulie 2025, fapt confirmat de reclamant, i-a fost adus la cunoștință contra semnătură actul administrativ prin care a fost sancționat disciplinar.

Suplimentar, instanța menționează, potrivit art. 59 alin. (5) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, la individualizarea sancţiunii disciplinare se ţine seama de activitatea anterioară a funcţionarului public cu statut special, de împrejurările în care a fost săvârşită abaterea disciplinară, de cauzele, gravitatea şi consecinţele acesteia, de gradul de vinovăţie, precum şi de preocuparea pentru înlăturarea consecinţelor faptei comise.

Iar din materialele cauzei rezultă că fapta comisă a fost intens mediatizată, generând un impact negativ asupra imaginii Poliției, precum și că reclamantul mai fusese sancționat disciplinar anterior.

Concedierea constituie, într-adevăr, sancțiunea disciplinară cea mai severă, însă legea permite aplicarea acesteia pentru comiterea unei abateri disciplinare grave, chiar și în lipsa caracterului repetat, conform art. 38 alin. (1) lit. j) din Legea nr. 288/2016.

În contextul dat, instanța apreciază că autoritatea publică a efectuat o analiză a circumstanțelor relevante și a justificat în mod rezonabil concluzia că abaterea comisă este una gravă, de natură să afecteze în mod serios prestigiul instituției.

Simpla existență a unor sancțiuni mai ușoare prevăzute de lege nu obligă autoritatea să aplice gradual sancțiunile, dacă gravitatea concretă a faptei justifică măsura extremă.

În aceeași ordine de idei, instanța reține că, până la emiterea ordinului contestat, angajatorul a respectat garanțiile procesuale ale reclamantului prevăzute de art. 44, 54, 55, 60, 69, 70, 78, 85-87, 93-94 din Codul administrativ, or,

angajatorul a inițiat procedura administrativă, a stabilit participanții la procedura administrativă, a desfășurat procedura administrativă cu respectarea termenului, actul fiind emis conform competenței teritoriale și materiale.

Reieșind din cele expuse, instanța de judecată constată că în speță nu se atestă temeiuri de anulare a ordinului contestat, ceea ce denotă netemeinicia acțiunii depuse de Ion Munteanu.

În contextul celor relatate, instanța subliniază că, pentru a fi anulat un act administrativ, exercitând dreptul său la acțiune, reclamantul urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii: 1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Respectiv, niciunul din temeiurile invocate de reclamant întru anularea actului contestat, nu atinge nivelul minim pentru a putea fi reținut ca temei de anulare sau de nulitate a acestuia, or, actele contestate au fost emise conform legii, cu respectarea procedurii stabilite și de către organele competente.

Prin urmare, actul administrativ individual defavorabil contestat, a fost emis în conformitate cu prevederile legale, în limita competenței acordate de lege angajatorului, nefiind afectate de niciun viciu de legalitate și/sau temeinicie.

Reieșind din aceste considerente, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge pretenția în contestare din cuprinsul acțiunii în contencios administrativ a reclamantului privind anularea actului administrativ individuale defavorabil.

Cu referire la cerințele din cuprinsul acțiunii în contencios administrativ ce vizează restabilirea în funcția anterior deținută; încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă; încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, se evidențiază că aceste cerințe sunt subsecvente pretenției în contestare a actelor administrative.

Conform art. 201 alin. (1) din Codul administrativ, dacă acţiunea în contencios administrativ depusă în instanţa de judecată conţine pretenţii inseparabile de drept administrativ şi de drept civil, acestea se examinează de instanţa de judecată competentă pentru examinarea acţiunii în contenciosul administrativ.

Conform art. 330 alin. (1) lit. b) din Codul muncii, angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile

privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligaţie survine, în particular, în caz de: b) eliberare ilegală din serviciu sau transfer ilegal la o altă muncă în condiţiile art. 90 alin. (2) lit. a).

Conform art. 90 alin. (1) - (2) din Codul muncii, în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia. Repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în: a) plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absenţă forţată de la muncă într-o mărime care nu va depăşi 12 salarii medii lunare ale salariatului în cazul transferului sau al eliberării nelegitime din serviciu; b) compensarea cheltuielilor suplimentare legate de contestarea transferului sau a eliberării din serviciu (consultarea specialiştilor, cheltuielile de judecată etc.); c) compensarea prejudiciului moral cauzat salariatului.

Așadar, este necesar de a fi relatat faptul că, atât restabilirea la locul de muncă a salariatului, repararea prejudiciul cauzat acestuia prin absenţa forţată de la muncă precum și încasarea prejudiciului moral, are loc în cazul în care se constată că, angajatul a fost eliberat din funcția deținută nelegitim, situație ce nu se regăsește în cazul din speță.

Prin urmare, instanța de judecată conchide asupra netemeiniciei pretențiilor reclamantului privind restabilirea la locul de muncă în funcția deținută anterior; încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă; încasarea prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei, or prin prisma normelor enunțate supra, se reține că, aceste obligații survin, în particular, în caz de eliberare ilegală din serviciu sau transfer ilegal la o altă muncă.

Totodată, având în vedere faptul că instanța de judecată a ajuns la concluzia de a respinge pretențiile în contestare din cuprinsul acțiunii în contencios administrativ privind ordinului nr. 311ef din 03 iulie 2025, se impune soluția de a respinge și pretențiile accesorii la care s-a făcut referire mai sus, reieșind din principiul de drept – ceea ce este accesoriu urmează soarta a ceea ce este principal.

Cu privire la cerința privind încasarea din contul pârâtului a cheltuielilor de judecată, instanța reține că reclamantul nu a indicat din ce constau aceste cheltuieli.

Totodată, prevederile art. 94, alin. (1) din Codul de procedură civilă, determină instanța de judecată să respingă capătul de cerere privind compensarea cheltuielilor de judecată, reieșind din considerentele că reclamantul a pierdut procesul.

Având în vedere faptul că instanța de judecată s-a expus asupra argumentelor de principiu invocate de partea reclamantă, în rest, instanţa de judecată respinge argumentele reclamantului și consideră că nu este necesar să răspundă la fiecare în parte, acestea fiind vădit neîntemeiate şi inadmisibile, or, în sensul jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, articolul 6 § 1 din

Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului obligă, inter alia, instanţele naţionale să examineze adecvat declarațiile, argumentele şi probele, cu toate acestea, deşi articolul 6 § 1 al Convenției obligă instanţele să-și motiveze deciziile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanțelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea Van de Hurk v. the Netherlands, 19 aprilie 1994, §§ 59 și 61, Series A nr. 288, și Burg v. France (dec.), nr. 34763/02, ECHR 2003-II).

Întinderea obligaţiei de a-și motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei şi trebuie determinată în lumina circumstanţelor cauzei (a se vedea Ruiz Torija v. Spain și Hiro Balani v. Spain, 9 decembrie 1994, Series A nr. 303-A și 303-B, § 29 și, respectiv, § 27; și Helle v. Finland, 19 decembrie 1997, § 55, Reports of Judgments and Decisions 1997-VIII, inclusiv hotărârea Curţii Europene a Drepturilor Omului pronunţată în pricina Fomin v. Moldova, nr. 36755/06, § 31, 11 octombrie 2011).

În concluzie, ținând cont de circumstanțele constatate și normele de drept reținute supra, întru respectarea principiului legalității procesului judiciar și respectiv, al dreptului la un proces echitabil, cu respectarea limitelor controlului judecătoresc, deoarece actul administrativ este legal în fond și prin acesta reclamantul nu este vătămat în drepturile sale, instanța de judecată ajunge la concluzia să respingă ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de Ion Munteanu împotriva Inspectoratului General al Poliției privind anularea ordinului nr. 311ef din 03 iulie 2025 cu privire la concedierea reclamantului; restabilirea reclamantului în funcția anterior deținută; încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă; încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, deoarece nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la art. 224 alin. (1) lit. a)-d) din Codul administrativ.

Conform art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)-e).

În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit. f), 225, 231-232 din Codul administrativ, instanţa de judecată

h o t ă r ă ș t e :

Acțiunea de contencios administrativ înaintată de Ion Munteanu, prin intermediul avocatului Iulian Cașu, împotriva Inspectoratului General al Poliției privind anularea ordinului nr. 311ef din 03 iulie 2025 cu privire la concedierea reclamantului; restabilirea reclamantului în funcția anterior deținută; încasarea

salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă; încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea este cu drept de atac la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Președintele ședinței,
judecătorul Ina Pruteanu

Copia corespunde originalului.
Judecătorul Ina Pruteanu